

Emnenr. 44.

Fylke: Rogaland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Heskestad

Emne: Veving.

Bygdelag:

Oppskr. av: B. Florn

Gard:

(adresse): Heskestad

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

I. Vevmåtar.

SVAR

1. Til mannfolkklæde vart nytta vadmål, firskafta, vove av heimespurre garn, stampa (føvd) og farga antan svart eller mørkblått. Ved blanding av svart og kvit ull fekk ein grått garn, og vart vove lil vadmål, og ein fekk såleis grå dress. I denne fargen vart det seinare nytta eit vevmønster som dei kalla fiskebein. Mønsteret fekk dei fram ved å tre trådane i hovlane på ein viss måte.
2. Den vanlige vevmåten for kvinneklæde var toskaffa av heimespurre garn. Dette tøyet vart sunnare enn vadmål. Elles vart det vove eit tøy som dei kalla stoff. Remminga i det var av bomull og isletten av ull. Tøyet kunne vera einsfarga som svart, blått, grått og brunt. Men det kunne og vera fleire fargar i det og slik at det vart ren- der av ^{dei} fargar eller og små eller større ruter. Fargerundene kunne gå både på tvers og langs. Det var mest som ei tevling om å laga nye mønster. Og mange av desse syntte mest ein slag

kinsans, ⁱ særlig fargesamansetjinga.
Kvinnfolka sine ytreklæde var ^{vanleg} brøya og slakk
med belte. Slakk og brøya samansydd var kjole.
Eller hadde ^{dei} dei kalla jakke som riadde
ned ^{midt på} ~~de~~ hoftene.

3. a. Til undertøy for menn vart for det merke
nyttå vadsmål. Både underbukse, og under-
brøya var gjerne av dette tøyet i farga.
Skjortene var av heimvorte bomulls tøy.
Det var for det mest kvitt. Men det kunne
og vera rødt og stripet. Til arbeids-
skjorter vart gjerne nyttå det under nr.
2. nemnde "stoff".

b. Kvinnene kunne bruke vadsmål til
livstykke og underslakk, og elles stoff og til
desse plagg. Men dei nyttå meir spåke
underplagg. Skjortene var av bomullstøy og
hadde korte armar.

4. Til sengomheng vart nyttå tøy av stoffver-
nad, men det kunne og vera ^{berre} av bomullsgarn.
Det var som oftest fleire fargar i omhengel,
render både på langs og tvers og elles
med ymse mønstre og border.

5. Sengetøy. Laken og putevar hadde rimming
og islett av bomullsgarn. Vermaleten var
søskaffa. Tøyet vart gjerne bleika på snøen
i sola eller på marka elles. Sengetepper
(truleg omintast det kvittar) vart vorne som
firskafta tøy gjerne med djukkare brod
både til rimming og islett enn i vanleg
vadsmål. Kvittan kunne ha render av
ymse fargar, og dei kunne vera rødt.
Tøyet vart føvd så det vart myukt og
djukt. Tepper til å breida over i oppriod
seng var vorne av bomullsgarn.

6. Tükkar og serviellar vart det ikkje vore så mykje av, for det var lite av lin.
7. Handklede hadde bomullsremning og isletten kunne vera ein blanding av bly og lingam. Vevmålet var torskoffa. For finare handkle nytta dei ein vevmål som dei kalla "deil".
8. Fäkkle var renninga hampebrød og isletten var av toimma ullbrød. Det var fleire fargar i äkka. "Krokbragd" var border med fleire fargar. Det kunne vera fleire ulike "krokbragd" i eit äkka. Fargane var friske og sett saman slik at dei slo godt til einannan.

II. Ein kan nemne: Rosegang, lymbord, krokbragd.

Hesthuslad 21/2-1955

B. Florn